HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 23r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃squã dr̃e hoc recens est quantũ ad similitudinẽ gnis sui.
Jã enĩ precessit in sclis que fuerũt ante nos. in gnie suo evi
ipsũ ẽ. Et tũ fluunt oia nec pmanet q̃eq̃m sub sole. & que
in dispositione ordinantis fixa sunt. a mãa p̃sentia simul
& a memoria ĩsemetipsis tũ seuntia recedunt. Hã pusa
p̃sentia mãa subtrahunt̃ ut ñ subsistant p spem. deinde etiã
a memoria obliuione delent̃ ut nec subsistant sãtẽ pre
cordationẽ. Et ne forte dura corda hominũ tãtũ p̃teritq̃
ad ꝛeptũ rerũ uisibiliũ tbere ñ sufficeret. si illis sublatis
hi q̃ p̃sentes s̃ de statu suo fiduciã habe potuissent. ĩo postq̃.
illoꝝ tãtũ cõmemoraũtur non ẽ p̃ꝝ memoria. statũ etiã
istoꝝ interitũ uenturũ demonstrat dicens. S; nec eoꝝ q p̃
nos futuri s̃. Hã si p̃ nos futuri s̃ alii. profecto ostat & nos
q m̃ subsistum̃ eũ uenerunt q p̃ nos futuri s̃ nos q; eade sorte
sublati etiã in recordatione uiuentũ tẽ neq̃quã ueniemus.
Quid q̃ nob̃ pdest q̃d his q p̃ mortẽ sublati s̃ in hanc uitã su
cessim̃. & nos q; cũ tẽpis nr̃m aduenerit discedentes alios
successores relinq̃m̃. Si q̃ scire uolum̃ q̃les erum̃ ap̃ eos
q p̃ nos futuri s̃. considerem̃ q̃les ñ ap̃ nos sunt q nos ab hac
uita iã oli sublati p̃cesset. Et ut omis inpbis mentib;
spes p̃sentiũ tollat̃. hi q; q p̃ nos futuri sunt ñ pmansuri
dicunt̃ nec in recordationẽ ap̃ suos posteros uenturi.
ne ut hoc in consolationẽ p̃ius mentib̃ ueniat si is q in semẽ
ipso stare ñ potest sãtẽ in suo herede ac successore subsistat.
Pterea p̃teritq̃ p̃sentiũ ac futuriq̃ omiũ unũ intũ often
dit. ñ est p̃ꝝ memoria nec eoꝝ q p̃ nos futuri s̃ erit recor
datio ap̃ eos qui futuri s̃ in nouissimo. ut omia uanitati
subiciat. & humanũ animũ ab amore eoꝝ q̃ sub sole ui
dentur ad desideriũ eiusq̃ auertat. Siq̃s aut simplici
expositione ꝛtent̃ ẽ uelit. hi aliud q̃d in his ũbis q̃ sup̃
exposita s̃ euenient̃ satis & forte manifestius intellege